

U s n e s e n í

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22. února 2017 odvolání obžalovaného [REDAKCE]. K [REDAKCE], K [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE] podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, sp.zn. 4 T 190/2015 ze dne 24.10.2016 a rozhodl t a k t o :

Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalovaného **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný K [REDAKCE] K [REDAKCE] uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr.zákoníku, kterého se dopustil dne 10.3.2015 nejméně v době kolem 09.51 hod. v Praze 4, na náměstí bratří Synků, kdy řídil osobní motorové vozidlo zn. Chrysler ve stavu, kdy po předchozím požití alkoholických nápojů nebyl schopen vozidlo bezpečně ovládat, v důsledku toho způsobil dopravní nehodu blíže popsanou ve skutkové větě výroku o vině napadeného rozsudku, přičemž opakovanou orientační dechovou zkouškou provedenou do 30 minut po nehodě byla v krvi obžalovaného zjištěna přítomnost alkoholu v množství minimálně 1,45 g/kg. Za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců, a dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu dvaceti čtyř měsíců.

Proti tomuto rozsudku podal řádně a včas odvolání obžalovaný, a to proti všem jeho výrokům. Znalec Stříbrný při svém výslechu kategoricky vyloučil možnost určení míry ovlivnění obžalovaného alkoholem. Určil, že obžalovaný mohl mít 0,77 promile alkoholu. Znalec vysvětlil nemožnost přepočtu výsledku dechové zkoušky na

míru alkoholu v krvi. Dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu je trestní postih vyloučen při hodnotě alkoholu v krvi řidiče menší než 0,8 promile. Ve věci se prokázalo, že obžalovaný byl v době předmětného jednání ovlivněn alkoholem, míru ovlivnění ale nelze přesně stanovit, mohla být menší než jedno promile, a nelze určit, zda se obžalovaný nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost bezpečně řídit motorové vozidlo. Nalézací soud uvedl, že postupoval v intencích závazného pokynu odvolacího soudu, který uvedl, že nemá pochybnosti o naplnění znaků skutkové podstaty přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky. Takový pokyn je zásahem do práva obžalovaného na spravedlivý proces. V ostatním obžalovaný poukazuje na již dříve podané odvolání proti prvnímu rozsudku ve věci. Jediným zákonným rozhodnutím za respektování základních zásad trestního řízení je postoupení věci podle § 222 odst. 2 tr.ř. V tomto směru činí obžalovaný i závěrečný návrh, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a podle § 257 odst. 1 písm. b) tr.ř. věc postoupil jinému orgánu.

Městský soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr.ř. napadený rozsudek a jemu předcházející řízení z hlediska vytýkaných vad a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Řízení předcházející vydání napadeného rozsudku nevykazuje žádných podstatných procesních vad, dokazování bylo provedeno v dostatečném rozsahu, důkazy soud odpovídajícím způsobem hodnotil a jeho skutková a právní zjištění jsou správná. Obvodní soud odstranil i formální vady svého prvního odvolacím soudem zrušeného rozsudku a doplnil dle pokynu odvolacího soudu i dokazování. Obhajobu obžalovaného důvodně jako nevěrohodnou odmítl. Sám obžalovaný připouští konzumaci alkoholu před jízdou (čtyři panáky, dvě piva), i když tvrdí, že v době jízdy by měl mít alkohol již tzv. odbourán. I podle znaleckého posudku znalce Stříbrného byl obžalovaný pod vlivem alkoholu, nakonec i v odvolání obžalovaného je uvedeno, že bylo prokázáno, že obžalovaný pod vlivem alkoholu byl, pouze nikoliv až v takové míře, aby se jednalo již o trestný čin. Obvodní soud dospěl ale k závěru, že obžalovaný se nacházel již ve stavu, který vylučuje bezpečné ovládání motorového vozidla a odvolací soud se s jeho závěrem ztotožňuje. Sám znalec uvedl, že obžalovaný měl hladinu alkoholu v krvi minimálně 0,77 promile, tedy hladinu výrazně se blížící judikované orientační hranici pro rozdělení přestupku a trestného činu. Tento znalecký posudek je třeba hodnotit v souvislosti s dalšími

důkazy svědčícími o schopnosti obžalovaného bezpečně ovládat motorové vozidlo – zejména s chováním obžalovaného na místě činu. Obžalovaný za dobrých pozorovacích podmínek přehlédl přímo před ním zastavující auto pouštící chodce na přechodu, obžalovaný do něho narazí, následně se snaží za každou cenu z místa odjet / nepochybně motivován obavou z příjezdu policie, neboť si svého ovlivnění alkoholem byl vědom /, když mu zepředu řidička brání v odjezdu, začne couvat a narazí do dalšího auta vzadu, následně se snaží zase jet kupředu, v čemž mu řidička prvního vozu definitivně zabrání. Následně po příjezdu policie je obžalovaný podroben předpisově provedených třem dechovým zkouškám, které všechny prakticky se stejným výsledkem výrazně převýší již zmíněnou judikovanou hranici jednoho promile. Účastníci na místě hodnotí obžalovaného jako zmateného, ale zápach alkoholu z něj necítí, zápach alkoholu však z něj cítí lékař, ke kterému je obžalovaný převezen, při vyšetření, když lékař je s obžalovaným v místnosti a v bezprostřední blízkosti. Lékař také po standardním vyšetření konstatuje u obžalovaného, že jeví poruchy psychosenzomotorických funkcí. Obžalovaný stejně jako na místě činu odmítá odběr tělních tekutin, aby znemožnil exaktnější závěr lékaře. Tyto okolnosti vyplývající ze všech provedených důkazů odůvodňují správný závěr soudu o vině žalovaným přečinem.

Pokud jde o uložený trest – obžalovaný je zatím zcela bezúhonnou osobou, ovšem míra jeho nekritického přístupu k žalované trestné činnosti a míra ohrožení jeho okolí / minimálně dva chodci a dva další řidiči, včetně majetkové škody na dvou automobilech / činí z uložených trestů / mírný podmíněný trest odnětí svobody a přiměřený trest zákazu činnosti spočívající v řízení motorových vozidel / spíše tresty mírné.

Ze všech těchto stručně shrnutých důvodů nezbylo než odvolání obžalovaného jako nedůvodné postupem podle § 256 tr.ř. zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení n e n í další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto usnesení lze podat **dovolání**. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného. Obviněný může podat dovolání pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Může tak učinit pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř.

V Praze dne 22. února 2017

JUDr. Jarmila Löffelmannová, v.r.
předsedkyně senátu

vypracoval: JUDr. Václav Kašík

Za správnost vyhotovení:

Petra Lerchová